

NĂM BÀI THƠ XUÂN Ý Nga

Mâm Cơm Tết
Cung Kính Mời

Thành kính tưởng niệm
chư anh linh, tử sĩ QL VNCH,
những thuyền nhân và đồng bào
đã chết vì Việt Cộng

Khoanh ớt đỏ, lá rau thơm xanh biếc,
Già trắng tinh, com: mắt liếc đậu rang,
Đậu chiên vàng, gỏi quỳnh quáng khoe khoang,
Tiêu hào sáng lang thang, mè điểm dăng.

Chết đoán mệnh: thuyền nhân trong đời, lạnh
Chết hoàn thành: lòng tuân tiết hy sinh,
Chết: lộ trình bị tẩy não, chiến binh,
Chết xó xỉnh: dân lành kinh tế mới.

Đòn phóng khoáng bánh tét chiên sang sảng,
Cười huênh hoang củ kiệu cũng rộn ràng,
Thêm gỏi măng, cá chép chiên óng vàng,
Đang tỏa sáng gần thịt kho, dưa giá.

Chết tức tưởi: người dân tôi quật khởi
Chết: ba đời tội danh "ngụy" là tôi,
Chết khắp nơi: bởi nô lệ, xú người,
Đi chưa tới, tàn đời bao trính nữ...

Trong veo dọ, canh miền gà hương tỏa
Hành, ngọc hoa tô điểm cạnh kim châm
Năm thì thăm nghe chà giờ hợp âm
Xuân no ấm, cũng, thương người bất hạnh!

Vài còn sót? Lìn nhân từ tha thứ!

Thơ và trình bày:
Ý Nga Canada, 14.2.2013, 3390

TẾT XƯA, TẾT NÀY

Huế, Saigon: máu tuôn trào
Việt Nam cả nước kêu gào khóc thương
Xuân, cay khói súng chiến trường
Tết, đau lửa đạn, nén hương khóc người
Thủ tiêu, pháo kích... than ôi
Đập đầu, chôn sống, thây vùi đã man!

*

Bốn mươi năm, bọn vô thần
Dâng thêm xương máu “tế thần”... Hồ gian
Trung, Nam, Bắc kiện: Dân Oan
Trường Sa, Bản Giốc giặc tràn. Hoàng Sa!

Tòa Khâm Sứ cùng dâng hoa
Con chiên, Phật tử... xót xa dân tình
Không công lý, chẳng hòa bình
Ăn chơi, thao túng lộng hành. Mặc dân!

Non sông thống khổ trầm luân,
Luân thường, đạo lý tan hoang cả rồi
Ai người thương nước xin mời,
Vùng lên lấy lại cuộc đời cho dân!

Con đường dân chủ rất cần
Biển Đông dậy sóng còn ngàn ngại chi?
Thưa rằng tổ quốc chí nguy
Đừng mê ngủ, dậy mà đi, đôi thời!

*

Lệ dân mỗi ngày mặn môi
Lệ Anh, lệ Chị không rơi sao đành?
Trong, ngoài hiệp sức đấu tranh
Đền ơn Chiến Sĩ Vô Danh hào hùng!

Tiền nhân, huyết sử viết chung
Quê hương ta đã suy vong tận cùng
“Cùng tắc biến, biến tắc thông!”
Ngàn năm Bắc thuộc giữ lòng chó quên.

Đường Cùng thời phải vùng lên
Tự do, no ấm, nhân quyền chờ ta.

Ý Nga 27.1.2008

Rau vườn hái rỏ rau răm
Thêm quế, húng, hẹ; ngắt dăm ớt, hành
Tiện tay Ngoại hái thêm chanh
Rỏ rau của Ngoại hóa thành mùa Xuân
Canada, tháng 1.2020
7582

Rau

Xuân

Thơ, thủ bút & trình bày:

Vũ Ngọc

RAU XUÂN

Ra vườn hái rỏ rau răm
Thêm quế, húng, hẹ; ngắt dăm ớt, hành
Tiện tay Ngoại hái thêm chanh
Rỏ rau của Ngoại hóa thành mùa xuân.

Má mua đầu chợ vải nâu
Đem sang cuối chợ bán màu tay. Truyền:

*Con mua kỳ gạo mau lên!
Chạy nhanh về nấu cháo liền! Đồ em!*

Mức cho tụi nhỏ mà thềm
Chúng ăn chẳng đủ, hom hem ngồi chờ

*
Xuân xưa tưởng đã là mơ
Tại sao vẫn nhớ bây giờ? Lạ ghê!
Tết này ai được no nê?
Ai đem máu bán?

Ai về ăn chơi?

XUÂN KHÔNG HOA

Mình ở Canada
Như một Cây nước Đá
Không ỡng ẹo điệu đà
Tuyết trắng ngời trăm ngả
Tìm đường, nhận không ra.

Nghe họ than: “*Trời lạnh!
Cây vẫn còn lá xanh,
Hoa vẫn còn đong đánh,
Dăm lá vừa vàng cành,
Cỏ xanh còn nhí nhảnh*”

Nhớ Nhà ta đồng bịnh!

Đầu năm tôi thừa trình:
Xin anh hoài làm lính
Thương dân thời hy sinh
Chuyên lửa mà đấu tranh.

Mông Ba nhớ quê mình
Gửi câu thơ vôi vỉnh,
Pha vàng màu trắng tinh,
Người bảo sao ngộ nghĩnh
Vàng vạt nắng lung linh!

Ý Nga

13-2-2013

www.vietnamvanhien.org